ZŠ a MŠ KOZMICE

ŠKOLNÍ ČASOPIS

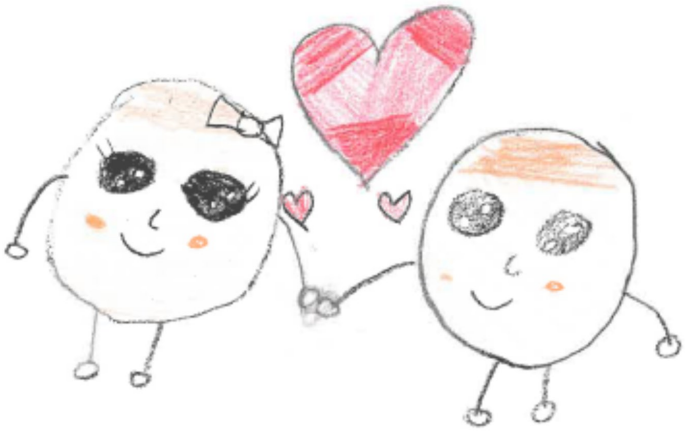
ČIPERKA

POKRAČUJEME V PROJEKTU

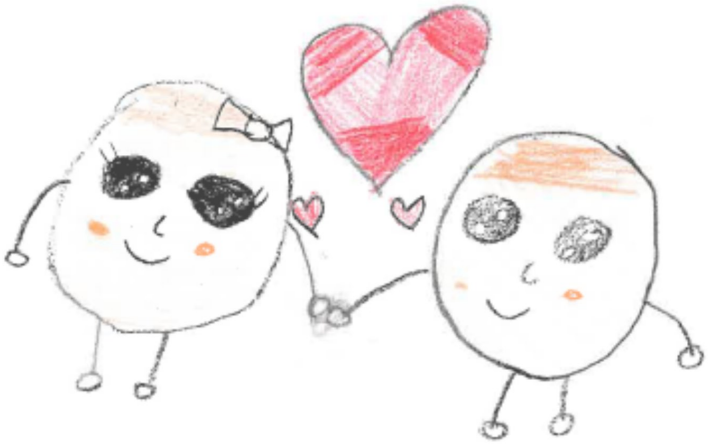

23.ročník 2.pololetí 2021/2022

MASOPUST VE 2.TŘÍDĚ

Včera jsme smažili koblížky.
Byly výborné!
Každý dělal jinou práci.
Myslím si, že všem moc chutnaly.
Strašně moc mi to bavilo.
Myslím si, že to byl nejlepší masopust!!

Koblížky

Včera jsme ve škole dělali koblížky. Nejdříve jsme umíchali těsto. Potom jsme hnětli koblížky. Koblížky pak smažila paní učitelka na sádle. Po dlouhém čekání byly koblížky hotové. Jeden jsem snědl hned a druhý doma. Večer jsem ještě smažil koblížky s babičkou. Byla to dobrota.

DOPIS Z JARNÍCH PRÁZDNIN FRANTOVI …

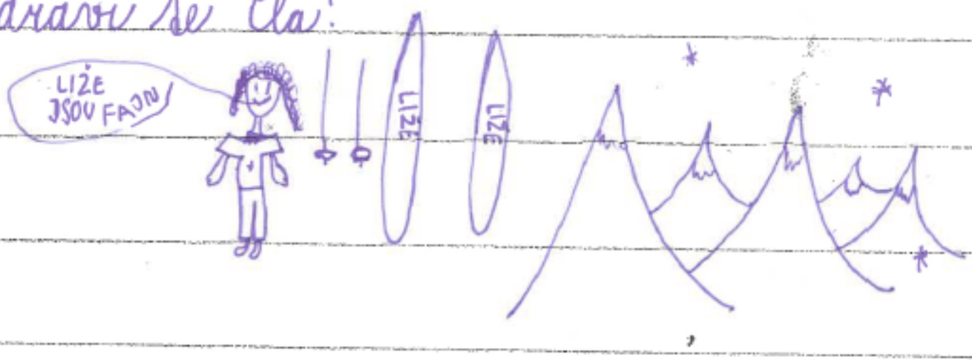
Benecko 24. 2. 2022

Ahoj Franto,

zdravím Tě z hor. Jsem s babičkou a dědou v Krkonoších. Je tu s námi moje sestra Nina a bratranci Elda, Vincenc a Šimon. Každý den lyžujeme. Začínala jsem na malém kopci. Dneska už jezdím na červené sjezdovce. Jmenuje se Kejnos. Nahoru se jede lyžařskou lanovkou. A byla jsem na závodech. Měla jsem stříbro. Je tu krásně.

Zdraví Tě Ela!

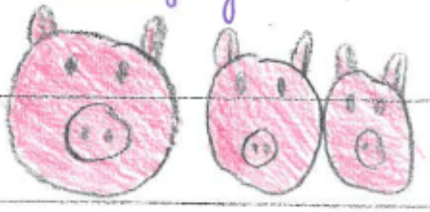
28. února 2022

Milý Franto.

V pátek jsem byla v kině s mamkou a bráškou a sestrou na Tajemství staré bambitky 2. Film se mi moc líbil. Ve středu jsem byla v Praze, s mamkou a sestrou. Navštívily jsme Děčko svět v České televizi. Prošly jsme si Karlův most, viděly Pražský orloj a Prašnou bránu. Na večeři jsme byly. U Jiří prasátek, dala jsem si palačinky se zmrzlinou. Restaurace byla blízko našeho hotelu.

Prázdniny jsem si užila, Ediška.

ŽIVOTABÁSEŇ

Jsem ZAJÍC

Mým domovem je LOUKA

Rád/a se chlubím tím, že RYCHLE BĚHÁM

Umím SKÁSKAT

Potřebuji POTRAVU

Bojím se, že MĚ NAPADNE LIŠKA

Přeji si, aby CH SE JMENOVAL PEPÍK

ZUZKA

ŽIVOTABÁSEŇ

Jsem ŽÁBA

Mým domovem je RYBNÍK

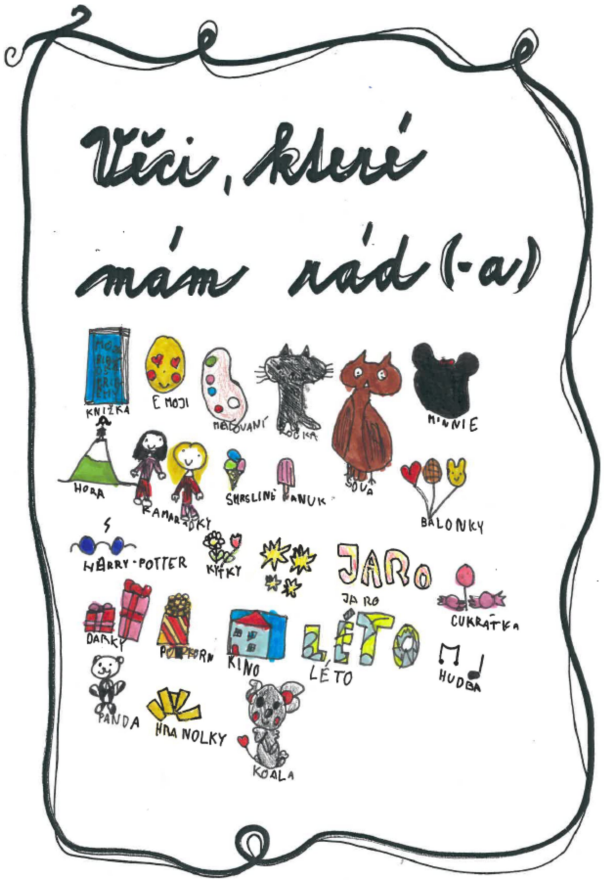
Rád/a se chlubím tím, že UMÍM SKÁKAT

Umím SKÁKAT

Potřebuji VODU

Bojím se, že MI NĚKDO SEŽE POTRAVU

Přeji si, aby UMĚLA LÍP SKÁKAT

Věci, které mám rád (-a)
KNIHA
EMOJI
MALOVÁNÍ
KOČKA
MYŠ
MINNIE
HORA
RAMÍNKY
SMRŠLIVÉ PONUK
DUDA
BALONKY
HARRY-POTTER
KYTKY
JARO
JARO
CUKRÁTKA
DÁRKY
POPCORN
KINO
LÉTO
LÉTO
HUDBA
PANDA
HRA NOLKY
KOALA

Věci, které mám rád (-a)
NANUK
DUHA
ZMRZLINA
SLUNCE
XYLOFON
ŽELVA
HI
HI
SMÍCH
PALETA
KOČKA
SNĚHULÁK
RADOST
ČTENÍ
HVĚZDA
YOU
KOLOBĚŽKA
DRINK
8
OSM
ČOKOLÁDA
NOC
EMOJI
NANUK

Věci, které mám rád (-a)
ZMRZLINA
HARRY POTTER
MALOVÁNÍ
ČTENÍ
DUHA
MICKEY MOUSE
BAZÉN
ČOKOLÁDA
NANUKY
JARO
MOŘE
POPKORN
SMAJLÍCI
LEGO
NAROZENINY
MOTÝLY
KOLO
VÝRAŘENÍ

Věci, které mám rád (-a)
DUHA
HI
HI
SMÍCH
MOTÝL
ZMRZLINA
MAMINKA
ČOKOLÁDA
LÉTO
KOČKA
PES
KVĚTINY
PITÍ
NANUK
KNIHA
KRESLENÍ
BARVY(ČERVENOU)
PSANÍ
8
ČÍSLO(OSM)
YOUTUBE
OBLOHU
HVĚZDU
SLUNCE
SMAJLÍK
KOLO
MOŘE

Anna H. 5. tř.
VLAŠKA 4 NČ

Jarní slavnost

Stromy rozkvétají, hmyz se probouzí,

ptáci zpívají, jaro přišlo k nám.

Zelená se tráva, beruška se vdává.

Mraveneček spíva, ženich už zírá.

Sova z výšky pokukuje,

datel na ni volá,

dole na paloučku svatba se koná.

Beruška tu tancuje, ženich se jen dívá.

Sova slétla na palouček, krásně se jí zpívá.

Kdy se sněženka objeví?

Kdy se sněžnka objeví?
Třeba v trávě zelený.
Pod mraky bílé, vesele se zajda usadí.

"Máma volá Pepíčka "Pepo, Pepo
no kde tě mám?! Snad zase
nesedíš u počítače scela sám."

"Mámo neboj!" řekne Pepa.
"Trhám na zahradě sněženky
hezké jako české maminky".

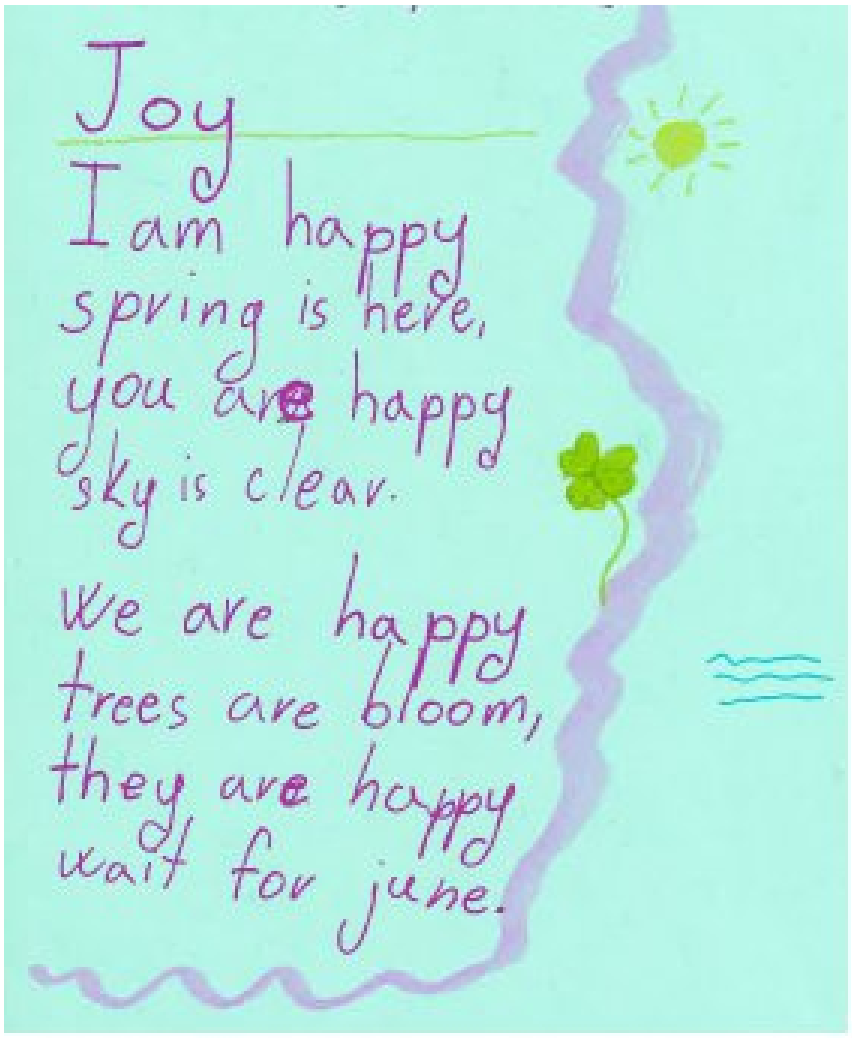
Jaro už přichází

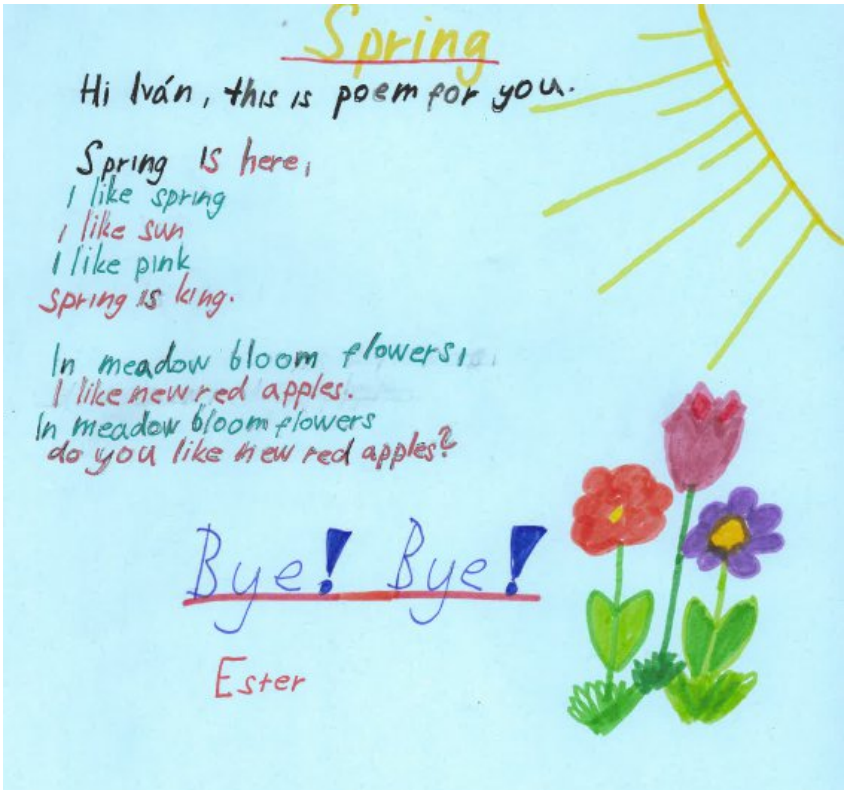

Na jaře Velikonoce už ťukají na dveře
a naše maminka už troubu na mazanec otevře.
Vzduch se kolem osviluje,
včelky už se probudily.
a na květinky pospíšily.

Na jaře už víc slunce svítí
a v trávě voní kvítí.
Do bazénu za chvíli skočíme,
že přijde léto už dávno víme.

Joy
I am happy
spring is here,
you are happy
sky is clear.
We are happy
trees are bloom,
they are happy
wait for june.

Spring
Hi Iván, this is poem for you.
Spring is here,
I like spring
I like sun
I like pink
spring is king.
In meadow bloom flowers
I like new red apples.
In meadow bloom flowers
do you like new red apples?
Bye! Bye!
Ester

Jaro

Už je jaro slunce svítí,
venku už nám kvete kvítí.
Ptáčkové se rozhodli, že nebudou spát
a tak se spolu dohodli, že si budou hrát.
Sedli si na větev a uviděli děti jak si
hrají na schovku, a pak si hrají v pěti na honěnou.

Druhý den si sedly na lavičku v parku
a potkaly kamarádku Jarku. Jarka říká:
„pojďte pojďte budem kreslit kamenem
a tamtoho králíka rychle doženem." Pak potkaly Pepíka a Pepík jim říká: „pojďte jdeme
házet žabky k tomu potoku, kde se Adam
vytahoval, že ho po roku nemusíme vytahovat
z toho potoku.

Naše velká tradice je, že na velikonoce
kreslí holky kraslice, kluci pletou pomlázky
a vymýšlí si otázky. Chystají si kyblíky
holky zase košíky. Kluci se už těší,

holky se však nedají a společně se
schovají.

Dívčí válka
Natálie Kozlovská
LIBUŠE
Smrt Libuše, díky z gest družiny oplakávaly se rozuměla se, že po smrti své vládkyně
Aby s vámi muži!
Do boje!
Vlasta svolává své družiny do pevnosti Kunín
Válka ženy proti mužům? Comik nicele nyhynoucnout?
Vítězství je naše!
Díky se pustily statečně do boje s muži a vyhrávaly jeden kitev za druhou.
Díky připravují na Ctirada a jeho družinu lest
Nebojte se, dívky, jsme tady pro vás
Jsi tak krásná Šárko
Tři Dívky jedna
Díky skryté za keřem čekají na svůj signál
Vyšlo to! Teď při nás zaplatíš
Dívky mrtvé pokoje. Ctirada zavazaly ostatky na na Děvín a tam ho upálily i smrti. Ctiradovo tělo vystavily spolu Děvína propíchnutého do kola.
Dovedte ho na hrad Děvín
Po smrti vlasty ženy sami meče odhazovaly, padaly na kolena a prosily o odpuštění. Ženy se umoudřily a tak skončila dívčí válka.
Od tech dob vládl zas pokoj a klid
VLASTA
Vpřed na Děvín! Pomstíme zradu! Pomstíme Ctirada a jeho družinu.
Když se zpráva donesla až na Vyšehrad k Přemyslovi, rozhodl se Přemysl Ctiradovu smrt pomstit. Vlasta jako první vyrazila zničit do hejna mužů, ti ji však sevřeli a obodali.

POVĚST O LIBUŠI A PŘEMYSLOVI...

Libuše a Přemysl

Dva sousedé se pohádali. Jeden obviňoval druhého, že posunul hranici mezi pozemky tak, aby zvětšil svůj pozemek a pole.

A tak zašli za Knížnou Libuší, která rozhodla.

Starší soused se velmi rozzlobil a řekl:

Chování staršího souseda Libuši velmi vytočilo, ale nedala na sobě nic znát.

A tak Libuše poslala své vojsko do Stadic.

Tam našli muže, který oral své pole.

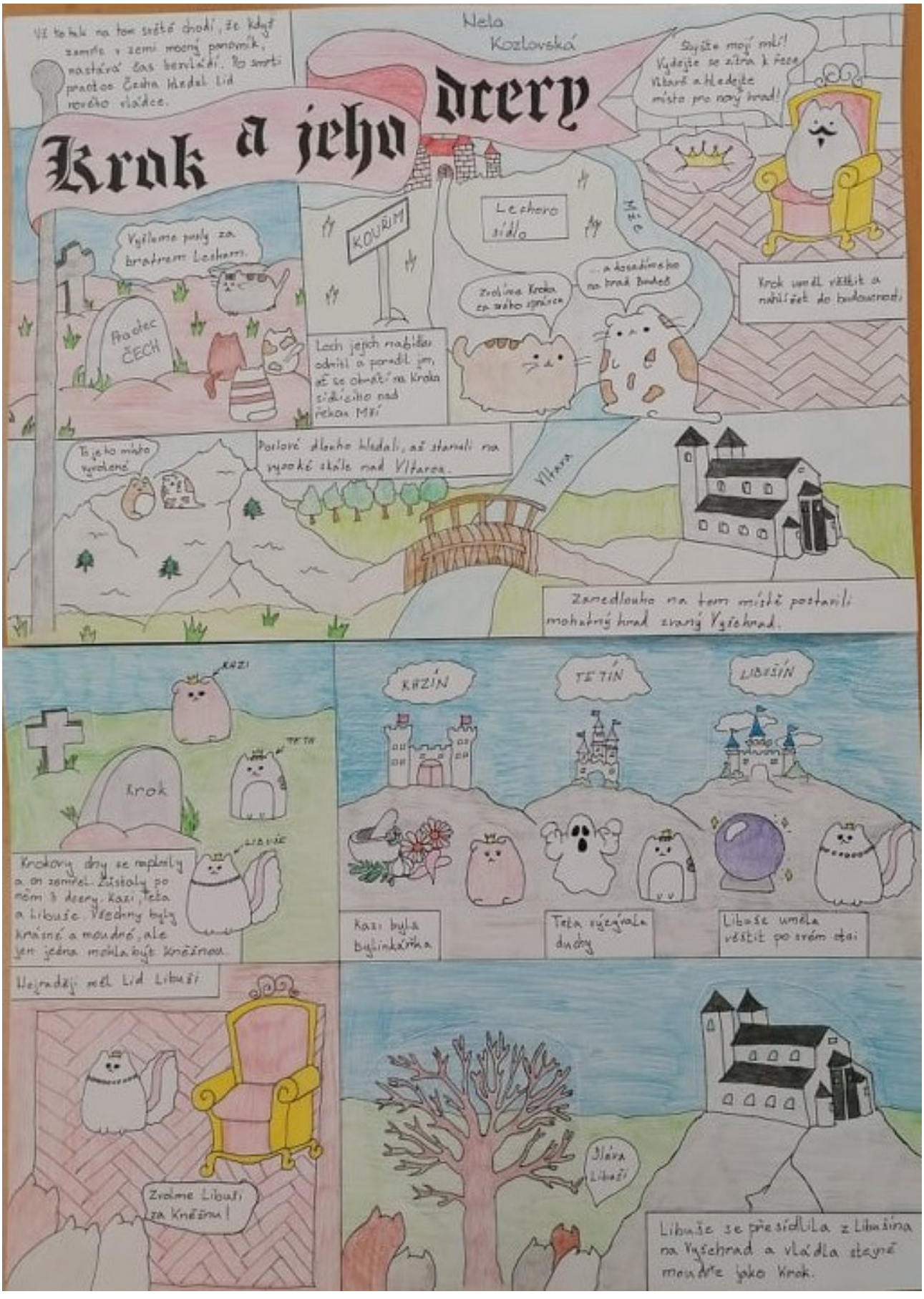
Přemysla umyli, oblékli a vyrazili.

Podle pověsti měli syny Nezamysla, Radobýla a Lidomíra.

Přemysl Oráč se stal zakladatelem slavného rodu a jeho potomci pak vládli jako Knížata a Kněžny více než 430 let.

MARKÉTA FIALOVÁ

Nela Kozlovská
Krok a jeho dcery
Už tehdy na tom světě chodí, že když zemře v zemi mocný panovník, nastává čas bezvládí. Po smrti praotce Čecha hledal lid nového vládce.
Vyšleme posly za bratrem Lechem.
Praotec ČECH
KOUŘIM
Lechovo sídlo
Mže
Lech jejich nabídku odmítl a poradil jim, ať se obrátí na Kroka sídlícího nad řekou Mží.
Zvolíme Kroka za svého správce
...a dosadíme ho na hrad Budeč
Sbírejte moji mlíl! Vydejte se zítra k řece Vltavě a hledejte místo pro nový hrad!
Krok uměl věštit a nahlížet do budoucnosti.
Tajeho místo vyvolené.
Posloví dlouho hledali, až stanuli na vysoké skále nad Vltavou.
Vltava
Zanedlouho na tom místě postavili mohutný hrad zvaný Vyšehrad.
KAZI
TETA
Krok
LIBUŠE
Krokovy dny se naplnily a on zemřel. Zůstaly po něm 3 dcery. Kazi, Teta a Libuše. Všechny byly krásné a moudré, ale jen jedna mohla být kněžnou.
KAZÍN
TETÍN
LIBUŠÍN
Kazi byla bylinkářka
Teta vyjednávala dudy
Libuše uměla věštit po svém otci
Nejvyšší měl Lid Libuši
Zvolme Libuši za Kněžnu!
Vltava
Hlava Libuši
Libuše se přesídlila z Libušína na Vyšehrad a vládla stejně moudře jako Krok.

O Golemovi
Jednou v židovské čtvrti v Praze žil muž Rabi Löw
Chci vytvořit umělého člověka který mi pomůže
Golema potřebuji: hodně hlíny a nejdůležitější věc ŠÉM
Šém
Kouzelný list který je napsaný tajným písmem.
Tím Šémem zkrátíme ho
Jdu do synagogy proto ti vezmu šém aby
Ale jednou Rabi Löw spěchal do synagogy
Užbožím
Už tiho nikdy nevrátím do lát. Jsi hodně
pomoc
Potom Rabi Löw odnesl Golema
Rabi Löw ho nikdy neoživil a počase se stala z Golema jen hrouda hlíny.
A Rabi Löw po roce zemřel.
Rabí Löw
* 1520
† 1609

Jméno žáka: Natálie Kozlovská

Datum: 31. května 2022

MŮJ PES SNŮ

Jm

Fredy

Kdybys měl(a) možnost vybrat si p

Jaké požadavky by měl Tv

Jakou rasu psa by jsi chtěl(a)?

Jezevčík, Čivava, Retrívr, Labrador, Bírnský salašnický pes, Border Kolie, Austrálský ovčák,

Jaký by měl mít vzhled? (velikost, barva, srst, ocas, oči, uši...)

rostomilý, hodný, bílí nebo hnědý, středně velký, hnědé oči (velké)

Jaké by měl mít vlastnosti?

poslušný, vycvičený, hodný, mazlivý, věrný,

Co bys s ním chtěl(a) zažít?

výlety, procházky, nádherné spomínky, dovolená,

Jméno žáka: Marki

Datum: 31. května 2

MŮJ PES SNŮ

Jméno ps

BARNEY

Kdybys měl(a) možnost vybrat si psa, jak
Jaké požadavky by měl Tvůj pes

Jakou rasu psa by jsi chtěl(a)?

Přála bych si huskyho.

Jaký by měl mít vzhled? (velikost, barva, srst, ocas, oči, uši...)

Velikost průměrná, barva duhová, srst přiměřená, oči modrozelené, uši ani velké ani malé, ocas trošku delší, hezký.

Jaké by měl mít vlastnosti?

Hodný, aktivní, věrný, ochranářský.

Co bys s ním chtěl(a) zažít?

Chtěla bych s ním jet k moři.

SKLERÓZINKA JIŘINKA

Je brzo ráno a Sklerózinky se scházejí ještě před úsvitem jako vždy. Každý den si vyprávějí o tom, co se stalo včera. Sklerózinka Jiřinka vypráví všem příběh včerejšího dne. Její pán se jmenuje Hubert. ,,Včera ráno jsem mu zaťukala na hlavu. Jak víte, zaťukáním na hlavu se na něco zapomene. Hubert ráno po probuzení četl noviny. Pak plánoval, že bude pracovat na počítači. Ale zjistil, že nemá brýle. Celé odpoledne i večer brýle hledal. Nikde je nemohl najít. Až si šel večer očistit zuby, tak se podíval do zrcadla a zjistil, že je má celou tu dobu na hlavě‘‘. Ostatní Sklerózinky se moc chichotaly a říkaly: ,,to se ti moc povedlo Jiřinko.“

Další den sklerózinka Jiřinka přišla s dalším jejím dobrodružství.

,,Holky..holky..“ přilétla udýchaně Jiřinka. ,,Já nevím jak vy ale já jsem v noci zažila takovou věc kterou jste snad nikdy nezažily.“ ,,Fakt a jakou?“ zeptaly se kamarádky. ,,Dneska v noci jsem zalétla za Hubertem ale zjistila jsem , že Hubert zase ztratil svoje brýle.“ To je hodně divné.“ řekly holky. ,,No právě. Chvíli jsem létala po domě ale něco mě zastavilo. Létala tam jiná sklerózinka!“,,Co?!“ ,,No vidíte. Dopovídám to.Snažila jsem se ji dohnat a něco ji říct. Ale marně. Byla moc rychlá.“ Zazvonil zvon a sklerózinky se rozplynuly domů.Další den ráno zase sklerózinka přiběhla udýchaná. ,,Holky byla tam zase! Holky to vyděsilo. ,,A představte si že jsem ji dohonila! Říkala že to je její pán, ale já jsem

Sladkožrouti

Sladkožrout je takový skřítek, který bydlí ve vašich sladkostech má speciální chapadlo, kterým jí a zároveň vysává vaše sladkosti. Sladkožrout byl prvně spatřen pánem Petrem, který si šel do svojí spižírny pro něco dobrého. Pán Petr se velmi lekl a běžel to říct svojí manželce Radmile. Ta mu zpočátku nevěřila, ale pak se sama přesvědčila. Taky si šla pro něco dobrého. Otevřela dveře a uviděla minimálně 5 sladkožroutů jak chapadlem vysávají sladkosti.

Vydávali zvláštní zvuky jako kdybyste luxovali byt. Paní domácí se lekla a běžela do vedlejší vesnice to všem říct. Také to dnes dávali ve zprávách, že se lidem ztrácejí sladkosti. Z televize dokonce volali jedné paní a ta říkala, že jí někdo říkal, že existují takzvaně SLADKOŽROUTI.

Moderátor televize se také lekl a omylem hovor položil. Dostala se zpráva o Sladkožroutech skoro všude. Pana moderátora vystřídal jiný moderátor, protože ten sté zprávy asi v noci nespal. Jenomže Sladkožrouti si mysleli, že o nich pořád nikdo neví ale, mýlili se. Všichni o nich věděli. Pán Petr a paní Radmila tam Zkusili pustit kočku, ale kočka nic nechytila ani necítila. Potom zavolali i policii, ale ta taky nic nezjistila. Opravdu už nevěděli, jak se sladkožroutů zbavit. Zkoušeli opravdu všechno, ale nic nepomohlo. Potom jeli za dědem Vševědem (tak se mu říkalo) měl všechno vědět. Přišli tam a děda vševěd tam byl.

Říkali si, jak mu to řeknou, aby to neznělo nějak zvláštně. Tak mu řekli „Dědo vševěde, máme pro vás jednu otázku víte, kdo to jsou sladkožrouti?“ Děd vševěd jim odpověděl: „Ano vím. Nebojte se, nejsou škodlivý. Maximálně vám vysají sladkosti.“ Byli rádi, že jim poradil, ale pořád nevěděli, jak se jich zbavit. Tak se ho zeptali: „máme ještě jednu otázku. “Děd vševěd se otočil a řekl jaký? „Jak se

jich můžeme zbavit? Odpověděl: „No existuje jeden lektvar, který bohužel nemám.“ A je ten lektvar pro sladkožrouty nebezpečný? Není, řekl jenom jim to smrdí a tak půjdou jinam. „Ale nebojte se nic jim to neudělá.“

„Kde ji můžeme najít?!“ zeptali se nejistě. Děd vševěd jim odpověděl, že ten lektvar vyděl včera ve městečku. „Vyděl jsem ten lektvar v obchodě, kde se prodávali sladkosti. “Petr s Paní Radmilou si řekli, že do toho městečka musí co nejdřív zajet. Byli hodně zvědaví, kdo jim ten lektvar prodá. Pak si vzpomněli že jim děd vševěd říkal, že ho vyděl v obchodě na sladkosti.

Než vylezli z auta začali se jim honit hlavou myšlenky, že ten lektvar v tom obchodě na sladkosti taky potřebují. Přece sladkožrouti jí sladkosti. No ale přece jenom do toho obchodu šli. Přišli tam a byl tam jeden pán. Přišli k němu a řekli mu: „Dobrý den, máte lektvar na Sladkožrouty?“. Pán jim na to odpověděl kde sladkožrouty našli neboli spatřili prvně. Pán Petr se hned ujal řeči: „Já jsem je vyděl v mojí spižírně na sladkosti,“ řekl. Radmila sním souhlasila. Pán se jich ptal, kolik jich tam tak bylo. Oni odpověděli že minimálně 5. „Prodal byste nám ten lektvar?“ zeptali se. Pán jim odpověděl nejistě. Přemýšlel, zda ano. Prodat nebo neprodat. Nakonec řekl že ano, ale zeptal se, kdo jim to tam nakape, že to sami můžou nakapat špatně.

Řekli, že nikoho, kdo by uměl pracovat s lektvarem nemají. Pak si ale vzpomněli na děda vševěda. „Ten by to možná uměl“ řekli. Rychle běželi k autu a jeli za ním. Přijeli tam a zeptali se ho, zda umí nakapat ten lektvar. Řekl, že ano a tak k nim nasedl do auta a jeli. Přijeli, vyzvedli si svůj lektvar a hurá domů. Nakapali lektvar a bylo po sladkožroutech!

PROJEKT PRAJZSKA, MÍSTO KAJ MEŠKAM

Tento projekt začal již ve školním roce 2020/2021 a pokračoval i v následujícím. V září si celá škola vyhotovila Prajzské cestovní pasy. Poté se nic moc nedělo z důvodu pandemie Covid-19.

To se, ale změnilo v červnu, protože se protiepidemická opatření rozvolnila a školy mohly jezdit na výlety. Čtvrťáci jeli na cyklistický výlet, společně s páťáky navštívili zámek v Kravařích, sami páťáci pak navštívili muzeum Hlučínska, 3. třída navštívila letiště v Zábřehu a 1. s 2. třídou byly v lese. Tento školní rok skončil rozlučkou s páťáky.

Ve školním roce 2021/2022 se jak už bylo zmíněno pokračovalo v projektu Prajzska, místo jak meškam. Tento rok byl z hlediska akcí a všelijakých výletů mnohem lepší. Hned ze začátku roku šly 3. a 5. třída do lesa. To samé udělala i 1. a 2. třída, ale ty šly každá sama.

Dále druháci pekly štrúdly tak jako se to na Prajzské kdysi dělalo. Třeťáci jeli do Hlučína na edukační program, který uspořádalo muzeum Hlučínska. Na velmi podobný, takřka stejný program jela i 5. třída, která toto muzeum navštívila ještě jednou a to na program zaměřený na život zde na hranicích.

Paní z muzea k nám ještě dvakrát přijela přímo do školy. Poprvé na program Mulař a podruhé na program Včely.

Byly u nás i Vlašanky, které nám zpívali a recitovali v Prajzském nářečí.

V rámci tohoto projektu k nám přijely 3 významné osobnosti- spisovatelka Jana Schlossarková, modelka Michaela Leitnerová a moderátor Vladimír Piskala. Všichni tři nám o sobě něco řekli a popovídali si s námi.

Vyvrcholení tohoto projektu byla zahradní slavnost, která proběhla na konci května. Bylo zde vystoupení dětí (kde se mimochodem zpívali i prajzské písničky), výstava na toto téma a mnoho dalšího.

Tento rok byl oproti tomu předešlému o mnohem zážitnější a zábavnější a myslím si, že si to každý užil a bude na něj vzpomínat.

PRAJZSKA MÍSTO KAJ MEŠKAM

V naší škole je ***PROJEKT PRAJZSKA***

Sbírali jsme a pořád sbíráme razítka. Kamkoli jedeme a je to součást ***prajzska*** tak si odtamtud vezmeme razítko.

Součást ***prajzska*** jsou i osobnosti např:

Vladimír Piskala: moderátor, přírodovědec a novinář

Michaela Leitnerová: modelka

Povídali nám o sobě a jejich životě.

Pro ***Vladimíra Piskalu*** jsme si ve třídě připravily otázky a ptali se ho. Dokonce se to i natáčelo.

Michaela Leitnerová nám o sobě přišla jenom popovídat. Její přezdívka je ***babika***.

Je to ***blogerka*** a ***infulencerka.***

Přijeli i ***VLAŠANKY*** : sbor žen i dívek, ale i mužů. Zpívali prajzské písničky.

Na závěr jsme jim zazpívali písničku, kterou nás naučila paní Míša.

ROZHOVOR S VLADIMÍREM PÍSKALOU osobností Prajzské – Kozmic

Připravili naši páťáci

Proč jste si vybral toto povolání?

Byl jsem na přírodovědecké škole a na nástěnce bylo napsané, že si studenti mohou zkusit moderovat počasí. Tak jsem to zkusil a tam si mě vybrali.

Jaká škola je za potřebí k vaší profesi?

Úplně jakákoliv. To je na žurnalistice a novinařině největší výhoda, že ti kolegové, kteří vystudují přímo žurnalistiku mají stejné uplatnění, jako ti kteří vystudovali klasickou školu.

Čím jste chtěl být, než jste byl moderátorem?

Nejdřív jsem chtěl být popelářem. To jsem chtěl hlavně na základce. Potom jsem chtěl být hajným a lesním. Ale na gymplu jsem se rozhodl, že bych chtěl pracovat někde venku a ne v kanceláři takže jsem chtěl jít studovat ty přírodní vědy a stejně jsem skončil v kanceláři a pracuji s počítačem.

Potřebujete ke své práci i cizí jazyk?

Určitě minimálně 2 lépe 3. A hlavně Angličtinu.

Co nebo kdo Vás navedl si vybudovat Vaší velkou kariéru?

Myslím, že nemám úplně velkou kariéru. Nikdo mě nenaváděl, bylo to mé svobodné rozhodnutí.

Podporovali Vás ve Vaší profesi rodiče a známí?

Rozhodně, rozhodně já teďka mám trochu víc práce já vlastně kromě té české televize tak ještě studuji klimatologii.

Kolik let moderujete?

Já jsem v České televizi… To je dobrá otázka. Asi 7. rok.

Cestujete více díky svému zaměstnání?

No…. Haha. Jo cestuju. Pracuju v televizi, takže cestuju, protože vzhledem k tomu jak je to propojené a člověk se skoro všude domluví anglicky tak hodně cestuji.

Našel jste si v práci přátele?

Jako první jsem se spřátelil no asi s kolegy z vědecké redakce. No vlastně nejdřív jsem se musel seznámit s kolegy z redakce počasí třeba Michal Žák nebo Pavel Karas.

S jakými známými osobnostmi jste se v rámci svého zaměstnání setkal?

To je taky dobrá otázka asi úplně nevím. Znáte Danu Drábová? NE! (odpověď obecenstva). To je paní je to paní profesorka vlastně asi doktorka a ta dělá právě jadernou bezpečnost. A s dalšími vědci.

Měl jste i jiné povolání než moderování?

Měl. Já jsem byl zaměstnaný nebo spíš pořád jsem u nás na fakultě. Tam dělám vědeckou práci. Pracuju tam jako vědec i když to poslední dobou flákám.

Jak jste se dostal do české televize?

Náhodně. Jak jsem říkal šel jsem po chodbě u nás ve škole a tam byl plakát jestli si nechceme zkusit moderovat počasí tak jsem si řekl proč ne a zkusil jsem to.

Měl jste trému, když jste začínal v televizi?

Měl jsem. Obrovskou obrovskou je to přirozené, velmi nepřirozené prostředí jsou tam světla, jsou tam kamery prostě, není to příjemné prostředí.

Které pořady moderujete?

Já teďka nemoderuju žádné pořady. Jsem na pozici redaktora to znamená, že spíš točím nějaké reportáže. Naposledy jsem moderoval, taková krátká videa jmenovalo se to EPICENTURM.

Dostáváte předem texty k naučení, případně jak dlouho se je učíte?

Nedostávám. A neučím. Stačí mi vědět, o čem si budeme povídat a co na to mám říct.

Musíte mít v práci povinný dress code?

Musíme. Zvláště když chodím do studia, musím. Snažil jsem se to jednou změnit, ale nevyšlo to.

Kolik hodin předem musíte být ve studiu a čím vším musíte před natáčením projít?

Ve studiu musím být tak 3 minuty před. To znamená, že já tam musím být až na poslední chvíli. Většinou chodím do práce hodinu před tím, než vstoupím do studia. Protože musím zkontrolovat, jestli všichni mají to, co mají mít. Jestli všichni mají správné grafy a grafiky. Pak se musím převléct do obleku zajít do maskérny, protože potřebuju make-up. Protože když jdu do studia tak musí být každý aspoň napudrovaný.

Můžeme Vás vidět i na jiné televizní stanici?

Ne, pracuji jen pro Českou televizi.

Od kolika let se věnujete meteorologii?

Od té doby co jsem se rozhodl, že moje bakalářská práce bude zaměřená na meteorologii.

Jak funguje proces zjištění počasí?

No to je dobrá otázka, protože počasí je vlastně to, co je venku. Takže se člověk musí podívat na teploměry a potom na mapu, kde jsou zaznamenány výstupy z ostatních stanic. Takže takhle nějak se to zjišťuje těmi ostatními stanicemi.

Co Vám v Praze z Prajzska chybí?

Loupáky. Když v Praze řeknete, že chcete loupák tak dostanete makový rohlík.

Jaký pociťujete rozdíl mezi pražáky a prajzáky?

Zas tak velký není. Pražáci mluví pomaleji, ale ten rozdíl zas tak velký není.

Která místa na Prajzské máte rád, která byste nám doporučil.

Kozmice. Je to tady vlastně úplně super, protože tady jsou ty Kozmické ptačí louky což všude nenajdete.

Plánujete se do Kozmic vrátit?

Záleží podle práce. Kdybych byl meteorolog tak bych se klidně vrátil, protože k tomu stačí jenom počítač, ale dělat novináře z Kozmic to rozhodně ne.

Jaké máte vzpomínky na základní školu?

No… Už trošku mlhavé je to dávno. Já vlastně vždycky chodil do školy rád, bavilo mě to. Některé předměty víc některé míň.

PŘIPRAVUJEME SE NA ŠKOLU V PŘÍRODĚ

Téma : HOŠI OD BOBŘÍ ŘEKY

ROK VE ŠKOLNÍ DRUŽINĚ

V zimních měsících využívaly děti z družiny převážně nové prostory. Všichni byli spokojeni s velkým prostorem, který umožňoval spoustu her a zábavy.

Nechyběl družinový karneval, zimní radovánky na sněhu, výroba valentýnek a spousta dalších aktivit.

V jarních měsících se děti častěji pohybovaly venku. Při nepříznivém počasí jsme si vyráběli velikonoční obrázky, kraslice, jarní kytičky, zdobili školu motýly. Nejvíce se dětem líbily mimo Kozmické výlety.

V březnu jsme se vydali do Hlučína. Původní cíl cesty (Dětský ranč), nakonec vzal a své a ocitli jsme se na dětském hřišti u kulturního domu. To se ukázalo jako správná volba, protože tu byla zmrzlináááá.

V dubnu se uskutečnila vyjížďka na koloběžkách do sousedních Jilešovic. Na Kamenec jsme s dětmi přijeli v rekordním čase. Zaprvé: děti byly natěšeny na houpačky a prolézačky na tamním hřišti, za druhé: těšily se na malé překvapení v podobě nanuku a za třetí: mohly si koupit hranolky J

V květnu si děti z družiny užívaly slunečné odpoledne u Michalů v důlkách. Původně se měly opékat jen párky, ale děti mohly jezdit na koni. Pan Michal naučil děti zacházet s prutem a ony lovily jednu rybu za druhou. Nechyběly hry v lese. Velké áčko shrnulo akci jednou větou: “Měli jsme se dobře!“

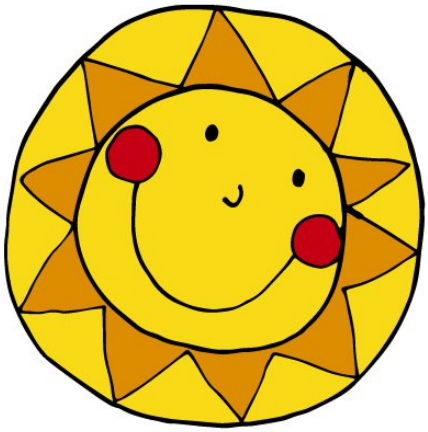

Červen se nesl v duchu soutěží, zábavy a netradičních sportů. Jedno čtvrteční odpoledne nás navštívili kamarádi – předškoláci. Přichystali jsme jim zábavné odpoledne ve škole, ukázaly jim, kde máme prostory a co všechno se dá v družině dělat a že toho je spousta!!! Ukončili jsme to hrou s padákem a žraloky. Také probíhalo nepopulární červnové třídění her, stavebnic a výtvarných pomůcek. Všichni už stříháme metr a těšíme se na prázdniny!!!

ROZLOUČENÍ S PÁŤÁKY

BE, FE, LE, ME, PE, SE, VE, ZE,

škola – základ života,

kdo se učí, ten to umí,

i když tomu nerozumí.

PĚT LET uteklo jak voda,

a my voláme: „Sbohem škola!“.

Naučili jsme se číst, psát, počítat

a teď vám o tom budeme povídat.

První třída – kašička,

Byla v nás malá dušička.

Od panenek, od medvídků,

naučit nás sedět v klídku,

pojmout celou abecedu,

číslice a písmenka,

zvládla s námi paní učitelka Klaudinka.

Druhá třída – hodní žáci,

nebyli jsme darebáci.

HY, CHY, KY, RY, DY, TY, NY,

to umíme prostě my.

Trpělivost s námi měla,

Paní učitelka Gabriela.

Ledacos nás naučila,

Úsměv prostě neztratila.

Angličtina – to je dřina,

spelování – žádná psina.

He is, she is, I´m, you are,

paní ředitelka volá:

„Hurááá, konečně něco umíte

a ani o tom nevíte!“

Ve třídě je i paní Verča,

bývala s ní velká prča.

To mě měla na starosti,

někdy jsem ji vypil krve do sytosti.

Jindy ale hodný a veselý kluk,

co měl paní Verču rád

a bude na ni dlouho vzpomínat.

Hodinami hudebky, co paní Míša vedla,

nejednoho bručouna o tóninu zvedla.

Zpívati nás naučila,

noty jakby smet,

hned nám bude veseleji,

když poznáme tónin aspoň pět.

V prvním patře naší školy

dvojka, trojka, čtyřka je,

a v nich paní učitelka Zuzka, Míša a Mirka usiluje,

aby spoustu znalostí

vštípili všem dětem až do morku kosti.

Na výpomoc k nám přišla

i paní asistentka Zuzka.

Milá vždycky byla

a všem ráda poradila.

Výtvarka její obor je,

dobře se s ní pracuje.

Pondělky jsme dlouhé měli,

na hodiny náboženství jsme čekat museli.

Vyběhli jsme do patra výše,

kde bývá družina,

tam na nás vždy čekávala paní Barča,

prima vychovatelka a ve školce učitelka.

Účetnictví to je věda,

a proto tu paní Blanka u počítače seda.

Vysvědčení pro náš připraví,

některým z nás se z toho vlasy hrůzou postaví.

A ten binec na lavici, parapetu, kolem koše?

Po vyučování přispěchala, vytřela a vyluxovala,

Rychlá jako perpetka paní Lucka a Ivetka.

A ty naše bříška …

Teplá polívečka a druhý chod

nám vždy po celém dni přišel vhod.

O to více chutnalo nám,

když nás vždycky vítala

usměvavá Alenka,

co nám oběd dávala.

Do Ostravy, Benešova a Hlučína jdeme studovat,

ostudu škole nesmíme udělat.

Až jednou budeme v parlamentu pracovat,

na naši třídu v Kozmicích budeme vzpomínat.

Byli jsme tady jak rodina,

každý z nás byl něčím hrdina.

Učení – mučení,

nic se neobešlo bez bručení.

Osnovy se ale braly vážně,

bez přivírání očeček.

Bavil nás běh do schodů,

sběr papírů a víček.

Měli jsme se všichni rádi,

všichni byli naši kamarádi.

Už teď se nám po vás všech stýská,

To je tak, když opouští se rodná víska.

Za všechno moc děkujeme,

Budeme hodně vzpomínat

a přijdeme se na vás zase podívat.

